

Hei, hienoa kesä !

Kuluva kesä on kotimaisen matkailun suvisuomea jopa niin, että on nähty lappuja luukuilla. Kunkku-Ukko onnittelee itseään ja ajattelee kuuluvansa hienoon joukkoon, niin kuuluukin, tietääkseen kertaakaan ei ole luukua laputettu. Tosin kerran kesällä, siis juhannusaattona, oli hilkulla, mutta sepä olikin silloin ”vanhaan hyvään aikaan”, jolloin paljon oli enemmän kuin tarpeeksi. Venymiskykyä ja –taitoa siis on.

Eikä Kunkun elämä ole kiinni venymisistä tai muista, kapasiteetista on kysymys. Äijäasemalla on pitkin matkaa kerrottu kaukokatseisuudesta ja kerrottu päätöksistä, jotka kantavat pitkälle tulevaisuuteen. Tehty hyviä päätöksiä, näin kertoi arvostettu kunniapuheenjohtajamme Ukolle keväällä, liekkö legenda tyytyväinen alueen meiningeistä, luulen olevan.

Kunkku-Ukon Akka, tuo kaunokainen, joka ei ole moksiskaan Ukon viljelemästä sanonnasta ” I am the boss in my house and I have my wifes permission to say it”, on mopsis Kunkun kävijämääristä. Rva Akka kertoo olevansa onnellinen Ukkonsa puolesta, pääseehän hra Ukko ensi viikolla visiteeraamaan Kunkulla ja toteamaan itse määrän, muistuttaa kuitenkin käsidesistä ja turvaväleistä. Äijäaseman penkeillä on supistu, siksi Ukko menee paikan päälle toteamaan onko supinoissa perää, canoninsa myös huomautteli Kunkun puutteesta. No Ukko korjaa molemmat dilemmat samalla kertaa. Kuulostelee supinoita molskihousujen sovituksen tiimoilta ja yrittää valokuvata.

Kunkku-Ukko, Akkansa ja Äijäaseman väki